

Να είσαι ο εαυτός σου
όπως έκανε ο Αμίμ

ΣΤΗΒΕΝ ΜΙΟΥΖ
Να είσαι ο εαυτός σου
όπως έκανε ο Αμίμ

Εικονογράφηση
Δήμητρα Ψυχογιού

Μετάφραση
Ιωάννα Π. Κούτρη

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2016

ISBN: 978-960-9550-78-9

© Εκδόσεις Έν πλω
Κολοκοτρώνη 49, Αθήνα 105 60
Τηλ.: 210 3226343 - Fax: 210 3221238
e-mail: info@enploeditions.gr
www.enploeditions.gr
facebook.com/enploeditions.gr

ΣΤΗΒΕΝ ΜΙΟΥΖ

Να

Ο

είσαι

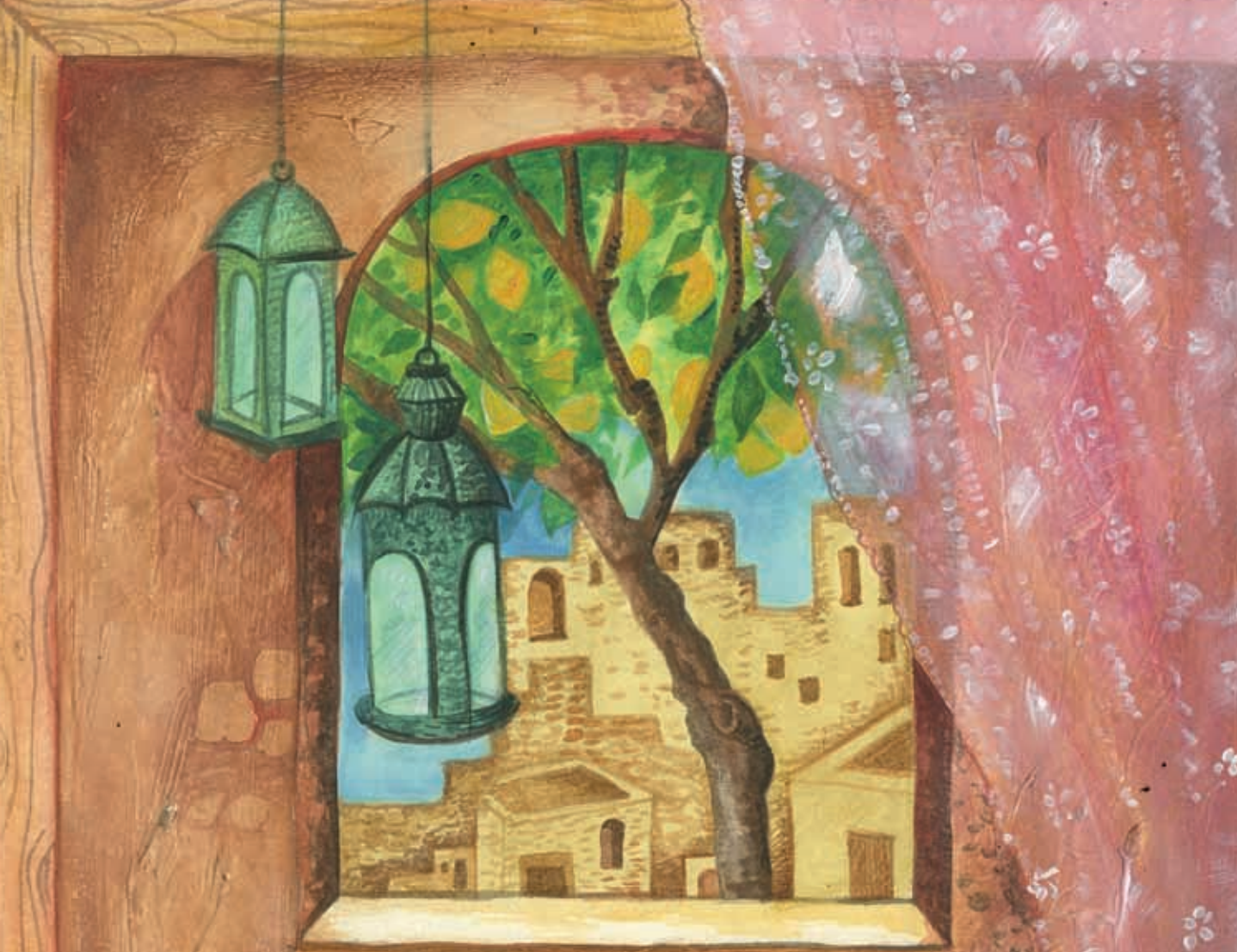
εαυτός

σου

όπως έκανε ο Αμίμ

Έν πλω

Όπως ο Αβραάμ και η Σάρα, έτσι και οι γονείς του Αμίμ πρόσμεναν με λαχτάρα, εδώ και πολλά πολλά χρόνια, να αποκτήσουν ένα παιδί. Γι' αυτό κι όταν γεννήθηκε ο Αμίμ, η μητέρα του έκλαιγε από συγκίνηση και ο πατέρας του γελούσε από χαρά.

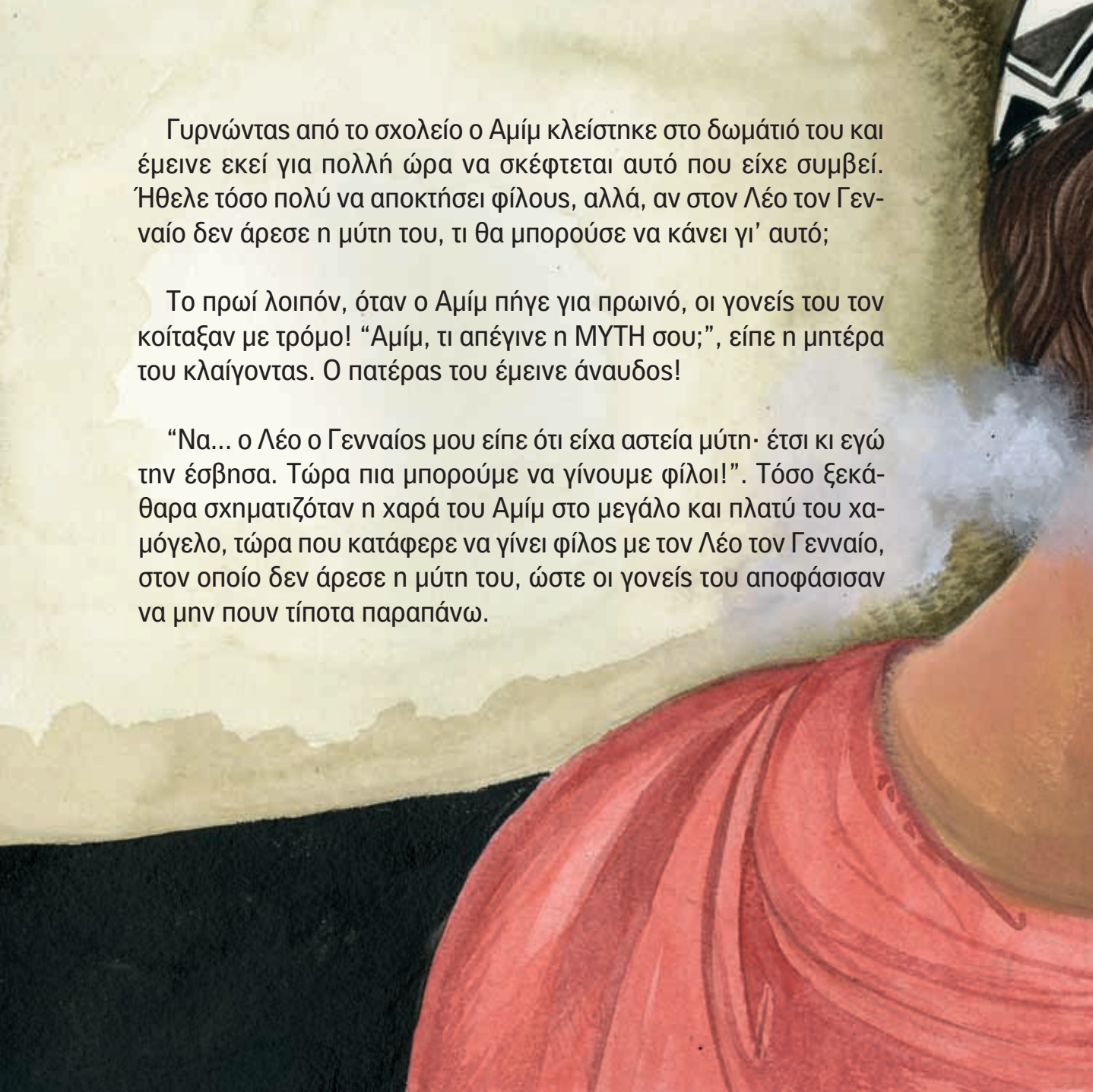
Ξάφνου, μια μέρα, οι γονείς του Αμίμ του ανακοίνωσαν ότι επρόκειτο να μετακομίσουν όλοι μαζί σε μια άλλη χώρα. Εκείνος φάνηκε να ενθουσιάζεται μα συγχρόνως έδειξε και λίγο τρομαγμένος. Τότε ήταν που οι γονείς του του υπενθύμισαν: “Αμίμ, όπως σε αγαπάμε εμείς, το ίδιο θα σε αγαπήσουν και οι άλλοι. Απλά να είσαι ο εαυτός σου”.

Όταν έφτασε πια ο καιρός να πάει ο Αμίμ στο καινούργιο του σχολείο, αποχαιρέτησε τους γονείς του στην αυλόπορτα και έπειτα μπήκε αργά και διστακτικά στην τάξη, έτοιμος να γνωρίσει τα άλλα παιδιά. Ήταν όμως; Εκείνη τη στιγμή, κάποιο αγόρι του φώναξε με αρκετά φιλικό τόνο: “Ει, πώς σε λένε;”. Ο Αμίμ πλησίασε προς το μέρος του και του αποκρίθηκε με ενθουσιασμό και προσμονή: “Με λένε Αμίμ!”.

“Χα χα χα, τι αστείο που ‘ναι το όνομά σου!”, σχολίασε το αγόρι και συνέχισε: “Μα η μύτη σου είναι ακόμη πιο αστεία! Πώς θα μπορούσε άραγε κανείς να σε συμπαθήσει με μια μύτη σαν κι αυτή!”.

A painting of a woman's shoulder and back in a red dress against a landscape background. The woman's hair is dark and styled in waves. The background shows a hazy, mountainous landscape under a pale sky. The overall style is soft and painterly.

Γυρνώντας από το σχολείο ο Αμίμ κλείστηκε στο δωμάτιό του και έμεινε εκεί για πολλή ώρα να σκέφτεται αυτό που είχε συμβεί. Ήθελε τόσο πολύ να αποκτήσει φίλους, αλλά, αν στον Λέο τον Γενναίο δεν άρεσε η μύτη του, τι θα μπορούσε να κάνει γι' αυτό;

Το πρωί λοιπόν, όταν ο Αμίμ πήγε για πρωινό, οι γονείς του τον κοίταξαν με τρόμο! “Αμίμ, τι απέγινε η ΜΥΤΗ σου;”, είπε η μητέρα του κλαίγοντας. Ο πατέρας του έμεινε άναυδος!

“Να... ο Λέο ο Γενναίος μου είπε ότι είχα αστεία μύτη· έτσι κι εγώ την έσβησα. Τώρα πια μπορούμε να γίνουμε φίλοι!”. Τόσο ξεκάθαρα σχηματιζόταν η χαρά του Αμίμ στο μεγάλο και πλατύ του χαμόγελο, τώρα που κατάφερε να γίνει φίλος με τον Λέο τον Γενναίο, στον οποίο δεν άρεσε η μύτη του, ώστε οι γονείς του αποφάσισαν να μην πουν τίποτα παραπάνω.